

ὁ αὐτὸς λαὸς ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀρριανοῦ «Ἀλανοί» ἀποκαλούμενος, ἀναμφέρι-
στον ἀποβαίνει, διότι ἡ αὐτὴ ἐναλλαγὴ τοῦ ὀνόματος τούτου καὶ παρ'
ἄλλοις τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ἀπαντᾷ. Καίτοι δὲ ὁ τύπος «Ἀλδα-
νοί» φαίνεται βεβαίως ὡς ὁ ἀρχαιότερος, ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα νὰ
προτιμήσωμεν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ ἐτέρου τύπου «Ἀλανοί», ὅστις εἰς πλεῖ-
στα χωρία παρ' Ἀρριανῶ ἀπαντᾷ.

18) Πρὸς Κ. Abicht. Arrian's Anab. Einl. σ. 8 σημ. 1. In 3
Universitäts programmen.

α) De libris tacticis, qui Arriani et Aeliani feruntur, dis-
sertatio. Turici 1851.

β) Dissertationis de libris tacticis, qui Arriani et Aeliani
feruntur, supplementum. Turici 1852.

γ) Libri tacticis duæ quæ Arriani et Aeliani feruntur edi-
tiones emendatius descriptæ et inter se collatæ. Turici 1853.

19) VII, 85, σ. 616. Meurs.

20) Ο Μunk. Ges. der gr. Lit. II, σ. 532. συμφωνεῖ τῇ θεω-
ρίᾳ τοῦ Köchly καὶ ἀναγράφει τὸν ἑλλήν. τίτλον τοῦ ἔργου οὕχ' «Τα-
κτικὴ τέχνη», ἀλλὰ «Τακτικὴ θεωρία».

21) Πρὸς Μunk. Ges. der gr. Lit. II, σ. 532. «Κυνηγετικός
eine Ergänzung zur gleichnamigen Schrift des Xenophon». — Δο-
ναλδς. Ιστορ. ἐλ. φιλ. κτλ. II, σ. 229.

22) Ἰδ. θαυμάσιωτάτην εἰκόνα Ἀλεξάνδρου παρ' Ἀρριανῶ Ἀνάβ.
VII, 28, 2 ἐξ. «Τὸ σῶμα κάλλιστος καὶ φιλοπονότατος καὶ ὀξύτατος
τὴν γνώμην γενόμενος καὶ ἀνδρείοτατος καὶ φιλοτιμώτατος καὶ φιλοκιν-
δυνότατος καὶ τοῦ θεοῦ ἐπιμελέστατος· ἡδονῶν δὲ τῶν μὲν τοῦ σώματος
ἐγκρατέστατος, τῶν δὲ τῆς γνώμης ἐπαίνου μόνον ἀπληστότατος· ζυγι-
δεῖν δὲ τὸ δέον ἔτι ἐν τῷ ἀφανεῖ ὃν δεινότατος, καὶ ἐκ τῶν φαινομένων
τὸ εἶδος ξυμβαλλεῖν ἐπιτυχέστατος καὶ τάξει στρατὸν καὶ ὀπλίσει τε
καὶ κομηῆσαι δαημονέστατος· καὶ τὸν θυμὸν τοῖς στρατιώταις ἐπᾶραι
καὶ ἐλπίδων ἀγαθῶν ἐμπλῆσαι καὶ τὸ δεῖμα ἐν τοῖς κινδύνοις τῷ ἄδει
τῷ αὐτοῦ ἀφανίσαι, ζυμπαντα ταῦτα γενναϊότατος· καὶ οὖν καὶ ὅσα ἐν
τῷ ἀφανεῖ πρᾶξει ζῶν μεγίστω θάρσει ἐπραξεν· ὅσα τε φθάσας ὑφαρπά-
σαι τῶν πολεμίων, πρὶν καὶ δεῖσθαι τινα αὐτὰ ὡς ἐσόμενα, προλαβεῖν
δεινότατος· καὶ τὰ μὲν ζυντεθέντα ἢ ὁμολογηθέντα φυλάττει βεβαίότατος,
πρὸς δὲ τῶν ἐξαπατηθέντων μὴ ἄλῃναι ἀσφαλέστατος· χρημάτων δὲ ἐς
μὲν ἡδονὰς τὰς αὐτοῦ φειδωλότατος, ἐς δὲ εὐπορίαν τῶν πέλας ἀφθο-
νώτατος».

23) Πρὸς Ἀρριαν. Ἀνάβ. II, 6, 4. IV, 8, 3. VII, 29, 1.

24) Πρὸς Ἀρριαν. Ἀνάβ. VII, 23, 8, 30, 3.

25) Ἀνάβ. I, 12, 3, «ὥστε πολὺ μεῖον γινώσκειται τὰ Ἀλεξάν-
δρου ἢ τὰ φαυλότατα τῶν παλαιῶ ἔργων».

26) Οὐ γίνεται οὐχὶ ἔντιμος μνεῖα ἐν τῇ Ἀναβάσει VI, 2, 3.

(Ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ

Ἄφες τὸ αἶσθημα νὰ σιγήσῃ,
βίον εὐδαίμονα ἂν ποθῇς·
ἂν ἡ καρδιά τὸν νοῦν νικήσῃ,
θὰ ὑποφέρῃς, θὰ χλευασθῇς.

Ἐὰν τὸ αἶσθημα πλημμυρῇσῃ,
εἴν' ἡ πλημμύρα ὀρμητικὴ·
οὐδὲν ἰσχύει νὰ τὴν κρατήσῃ,
σὲ κατακλύζει ὅλον ἐκεῖ.

Ἄφες τὸ αἶσθημα νὰ σιγήσῃ!..
πλὴν δὲν ἰσχύει βορρᾶ πνοὴ
τὴν θεῖαν φλόγα ποτὲ νὰ δόσῃ·
εἶναι τὸ αἶσθημα ἡ ζωὴ.

ὦ, τίς ἐκ τοῦ ἄνθους
τὸ μύρον ν' ἀρπάσῃ
θὰ ἦν ἱκανός·

ὁπότε τῆς αὔρας
πνοὴ πτερυγίζῃ
ματιδ' αὐγίν,
τὸ αἶρ' εἰς τὸν Πλάστην
ὡς θεοῦ λαβάνον
θυσίαν ἀγνίν.

Τὸ μύρον τοῦ ἄνθους
τὸ αἶσθημα εἶναι·
ὑψοῦται, ὑψοῦται
πρὸς τὸν οὐρανόν,

ἐκεῖ ὅπου πᾶσα
ἀγνὴ τῆς καρδίας
ἠχώ κατατείνει,
καὶ πᾶς θεὸς πόθος
τὸ κέντρον εὐρίσκει
παρὰ τῷ Θεῷ.

Τίς τῆς ἀπδόνας
τὸ ἄσμα νὰ παύσῃ,
ἄβραν χάριν πνέον,
θὰ ἦν ἱκανός·

Ἐνῷ τὴν σκοτίαν
τὴν νύκτιον σχίζον
ὑψοῦται, ὑψοῦται
πρὸς τὸν οὐρανόν,
γλυκὺς παλμὸς εἶναι
τ' ὠραῖον τῆς ἄσματος
καὶ ἅγιος πόθος
ἐκεῖθεν πνευσθεῖς.

Τ' ἀκού' ἡ δελήνη,
ὥχρᾶ καλογραῖα,
καὶ δάκρυον χύνει
καὶ εἶναι τὸ δάκρυ
ἀκτὶς ἀργυρῷ.

τ' ἀκούει ἡ αὔρα,
θεὰ ἀερώδης,
καὶ στόνον ἀφίνει,
καὶ εἶναι ὁ στόνος
πνοὴ δροσερά...

Ὁ Πλάστης, ὁ Πλάστης
ὁ στέλλων τὸ μύρον
εἰς τάνθος, καὶ τῆσμα
εἰς τὴν ἀπδόνα,
αἰσθήματος φθόγγους
ἐνθέτ' εἰς τὰ χεῖλη,
μ' αἰσθήματος μύρα
πληροῖ τὰς ψυχάς.

Ὅσο' χεῖ τάνθος μυρωδιὰ καὶ τὸ πουλὶ τραγοῦδι,
ὅσο' χεῖ ὁ ἥλιος χρυσὸ φῶς καὶ γλῆκα τὸ φεγγάρι,
κάνεις ν' ἀρπάσῃ δὲν ἔμπορεῖ τὸ μύρο ἀπ' τὸ λουλουδί.
κοι' ἀπ' τὴν καρδίᾳ τὸ αἶσθημα, γιὰτ' εἶν' οὐράνια χάρι.

Κ. Α. Π.

ΚΟΙΝΑ ΝΟΜΙΜΑ

Ἡ

ΤΟ ΠΑΡ' ΑΡΧΑΙΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

V.

Ἐπευβάδεως δίκαιον

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμόν).

Οὐδὲν ἡδύνατο δικαιολογήσῃ ἀνάμειξιν ἢ ξένων ἐπέμβαδιν
εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πολιτείας τινος, οὐδ' ἦν ἐπιτετραμμένον, ἐκτὸς
εἰς τινὰς ἐξαιρετικὰς, περιπτώσεις, ὁπότε αὐτοδικαίως ἐχώρει ἢ
ἐπέμβασιν καὶ

α) ἂν λόγοι δημοσίου συμφέροντος ὑπηγόρευον τοῦτο·

β) ἂν πολιτεία τις πρὸς ἀνατροπὴν τεκταινομένων μεταβο-
λῶν κατὰ τοῦ πολιτεύματος παρεχώρει τὸ πρὸς ἐπέμβαδιν δι-
καίωμα ἢ διὰ συνθήκης ἢ δυνάμει ἐγγυήσεως ὑπὲρ τοῦ πολιτεύ-

ματος τούτου. Τοιαύτη συνθήκη είναι ἡ τῶν Φιγαλέων, Μεσσηνίων καὶ Αἰτωλῶν γενομένη πιθανῶς πρὸ τοῦ 220 ἔτους π. Χ. 2

γ) ἂν ἡ συνδρομὴ ἐξηρτεῖτο ὑπὸ τῆς ὑπὲρ τοῦ δικαίου μαχομένης μερίδος, διότι κατ' ἔθος «ἀδικουμένους χρὴ τιμωρεῖν καὶ μὴ παρίεναι» τὸ γὰρ τοιοῦτο δίκαιον καὶ ἀγαθόν 3.

VI.

Ὅρια πολιτείας

Τὰ ὅρια παντὸς Κράτους ἵτοι ὁ ἀποτελεσματισμὸς καὶ ἡ διακρίσις τῆς χώρας ἀπὸ τῆς τῶν προσοίκων πόλεως ἢ ἔθνων ἑκα-
νονίζετο ἢ διὰ τεχνικῶν ἐπιτροπῶν ἢ διὰ συνθηκῶν τοῦτο δὲ πολλαχόθεν μαρτυρεῖται.

Ἐκτὸς τῶν φυσικῶν ὁρίων, οἷον ποταμῶν, ὀρέων, θαλάσσων κτλ. ὁλόκληρος ἡ ἑκτασις τῆς χώρας διελαμβάνετο δι' ὀροστίμων καλουμένων **ὄροι, ἀμμορία, ἄντομος, γῆ ἀργὰς** κτλ. ἐξ ὧν προήλθε καὶ ἡ παρὰ Ῥωμαίοις χρῆσις τῶν termini ἢ limites. Σημεῖα ὁροθετικά εἶχον ἢ σωρούς λίθων ἀκατεργάστων ἢ πασσάλους ἢ τάφρους ἢ ὁδοὺς ἢ τέλους τετραγώνους τινὰς λίθινους στύλας ἐφ' ὧν ἐπετίθετο κεφαλὴ Ἑρμοῦ. Ὅθεν καὶ ἡ ὀνομασία παντὸς τέμονος, **ἐρμεῖα, ἐρμαῖα, ἐρμακες** καὶ **ἐρμεῖοι λόφοι**, ἑκατέρωθεν τῶν ὀροστίμων τῶν προσοίκων πόλεων ἕμενε κενὸς χώρος, ἱερὸς λογιζόμενος καὶ δι' τῷ Ὁρίῳ καθιερωμένος 4.

Ἐπὶ τῶν σπηλῶν τούτων ἐπέγραφον εἰς στίχους τριμέτρους ἱαμβικούς στίχους τὸ πλεῖστον, τὰ ὅρια προχειρότατον δὲ παρὰ δειγμα ἔχομεν τοὺς ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου ἐπὶ μὲν τῆς πρὸς Πελοπόννησον στήλης ἐφέρετο:

τάδ' ἐστὶ Πελοπόννηδος οὐκ Ἰωνία:

ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς Ἀττικὴν:

τάδ' οὐκὶ Πελοπόννηδος ἀλλ' Ἰωνία 5.

VII.

Παραρτήματα πολιτείας

Αἱ εἰς οὐδένα ἀνήκουσαι γαῖαι, ἵτοι αἱ ἄγνωστοι καὶ ἀδέσποτοι, ὑπῆγοντο εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου κατασχόντος ἅπαντα τὰ ἀδέσποτα τῷ πρώτῳ κατασχόντι ἐνόμιζον 7. Α. Χ. Ὁ Ἀλκμαίων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θουκυδίδου, ἐγένετο κύριος τῶν Ἑχινάδων δυνάμει τοῦ ἀξιώματος τούτου.

Τὰς παραλόγους ἀξιώσεις τῶν νεωτέρων ἀξιούντων ἀποκλειστικὴν ἐπὶ τῶν στοιχείων ἐξουσίαν, καὶ χορηγηθέντων ὡς τιμῶν ὑπὸ τοῦ Ποντίφικος Ἀλεξάνδρου τοῦ VI, οἱ ἀρχαῖοι οὐδέποτε εἶχον. Ἡ θάλασσα, κατ' αὐτοὺς, ἦν ἀνεπίδεκτος κυριαρχίας, οὐδεὶς δὲ ποτε ἐσκέφθη ν' ἀποκλείσῃ τοὺς ἄλλους ἀπὸ τὴν θαλάσσοπλοῖαν (la faculté de naviguer librement sur l'immensité des mers) ὡς οἱ νεώτεροι 8. «Πᾶν ὑγρὸν ἀόριστον οἰκείῳ ὄρω» λέγει ὁ Ἀριστοτέλης 9· ὁ δὲ Στράβων ἐν Γεωγραφικοῖς, βιβλίῳ Δ. τάδε: «ὀνόμαζται δ' ἐν πόλει (Μασσαλία) σπυγὰ τῶν ἀκροθινίων, ἃ ἔλαβον ῥεῖ καταναυμαχούντες τοὺς ἀμφισβητοῦντας τῆς θαλάσσης ἀδίκως».

Ἡ πολυχρόνιος νομὴ ἀδεσπότου κτήματος μετελλάσσετο εἰς κυριότητα. «Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκεῖνα ἡμᾶς λελήθεν, ὅτι τὰς κτήσεις καὶ τὰς ἰδίας καὶ τὰς κοινὰς, ἦν ἐπιγένηται πολὺς χρόνος κυρίας καὶ πατρῶας ἅπαντες εἶναι νομίζουσι» 10.

VIII.

Δημόσια δουλεῖα

Αἱ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καλούμεναι servitudes juris gentium naturales, ἃς οὐδεμία τῶν πολιτειῶν δύναται ἀρθῆναι, ἀναμφιβόλως ἦσαν γνωσταὶ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὡς ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων ἢ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἐπιβαλλόμεναι· ἐκ δὲ τῶν πολιτικῶν δουλειῶν ἀξία μνείας ἐστὶν ἡ ὑπὸ τοῦ Κίμωνος τῷ τῶν Περσῶν βασιλεῖ ἐπιβληθεῖσα καὶ ἔχουσα ἐπὶ λέξει τάδε ἱπποῦ μὲν δρόμον ῥεῖ τῆς ἐλληνικῆς ἀπέχειν θαλάσσης, ἐνδον δὲ Κυανέων καὶ Χελιδονέων νηὶ χαλκευδὲ μὴ πλεῖν 11· καὶ ἕτεροι δὲ ἅπαντες καθόλου ὁμοίαι ταῖς ἐπιβληθείσαις τῇ Γαλλίᾳ τῷ 1815 καὶ τῇ Ῥωσίᾳ τῷ 1856 καὶ τῇ τῇ Καρχηδόνι ὑπὸ τῆς Ῥώμης ἐπιβληθείσαις, ἥς μετάφρασιν εὐρίσκομεν παρὰ Πολυδίῳ 12.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

- 1) Ἀρχαιολογ. Ἐφημ. σελ. 117.—1684. κτλ..
- 2) Ἐφημερίς «Φιλοπατρίς» I. Ἰουλ., 1859.—Ἀρχαιολ. Ἐφημ. σελ. 1823.
- 3) Δημοκρ. παρὰ Στεφ. 46.
- 4) Boeckh Corp. Inscrit. σελ. 400.
- 5) Δημοσθ. περὶ Ἀλοννησ. σελ. 86.
- 6) Πλούτ. Θῆσ. ΚΕ.—Backh C. Ins. Gr. 1711.
- 7) Θουκυδ. Βιβλ. Β. περὶ τὸ τέλος.
- 8) Blook. Diction de la politique ἐν λέξει.
- 9) De gener. et conupt. lib. II. c. II. σ. 515.
- 10) Ἰσοκρ. Ἀρχιδ. II. 26.
- 11) Πλούτ. ἐν βίῳ Κίμωνος.
- 12) Ρωμ. Ἀρχαιολ. 111. 22.—J. Carbeyrac traités etc. N. 97.

Ἐν Πρεβέζῃ.

ΝΕΣΤΩΡ ΓΕΩΡΓΙΤΣΗΣ.

Δικηγόρος.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Διατί νὰ κοιμώμεθα.—Ἐπὶ τέλους σπανίως ἡ ἐπιστήμη δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τὸ διατί, τὸ αἷτιον δηλ. ἐνὶ πράγματι· ἀπλῶς δ' ὑποδείκνυσαι τὴν τάξιν, καθ' ἣν συμβαίνουναι τὰ φυσικὰ φαινόμενα. Ὁ Πρίνιπρ ἱσχυρίζεται ὅτι ὁ ὕπνος προκαλεῖται ὑπὸ τῶν προϊόντων τῆς ἀποσυνθέσεως, τοῦ γαλακτικοῦ ὀξέος καὶ τῆς κρεατίνης ἀπορροφώσεως τὸ ἐν τῷ αἵματι ὀξυγόνον. Αἱ λειτουργίαι τῆς φαίης ὕλης τοῦ eorten δὲν δύνανται νὰ ἐπιτελεσθῶσιν ἄνευ ἀφρόνου προμηθείας αἵματος τῆς ἀρτηρίας, ὅν τρόπον ὁ ψευδάργυρος καὶ ὁ χαλκὸς βολταϊκῆς τινος στήλης ἀδυνατοῦσι νὰ παραγάγωσιν ἠλεκτρισμὸν ἄνευ θεϊκοῦ ὀξέος. Οὕτω τὸ αἷμα μεταδίδει κίνησιν τινὰ ἢ χορηγεῖ δυνάμιν τινὰ εἰς τοὺς νεύρωνες ἱστὺς διαρκούσης τῆς ἐργηγόσεως, ἐνῷ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὕπνου ἔχει ἰδιαζουσὴν τινὰ καὶ διακεκριμένην λειτουργίαν—τὴν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀπολλυμένων. Προφανῶς αἱ δύο αὗται λειτουργίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπέλθωσι ταυτοχρόνως ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἢ τοῦλάχιστον ἐν βαθμῇ ὅστις εἶναι τόσον περιορισμένος, ὥστε ἀδυνατεῖ νὰ παρακωλύσῃ ταχέως ἐξάντλησιν τῶν ζωτικῶν δυνάμεων, ἂν ἀνασταλῇ ὁ ὕπνος. Μεγάλη ὑπάρχει διαφορὰ ἐν τῇ διαρκείᾳ τοῦ ὕπνου διαφόρων προσώπων. Τινὲς ὡς ὁ αὐτοκράτωρ Ἀχέρος, ὁ σὺρ Φραγκῆσκος Ξαβιὲ καὶ ὁ ὑπεραπιστής τῆς Γιβραλτάρης στρατηγὸς Ἐλιστ, ἤρκοοντο εἰς τετράωρον ὕπνον, ἐνῷ ἄλλοι ἔχουσιν ἀνάγκην δεκαώρου ἢ καὶ δωδεκαώρου ὕπνου. Πάντες ὅμως ὀφείλουσι νὰ κοιμῶνται. Σκληρὸν εἶδος θανατικῆς τιμωρίας ἐν Σινικῇ εἶναι καὶ ἡ τεχνητὴ παρακώλυσις τοῦ ὕπνου τοῦ καταδεδικασμένου, μέχρις ὅτου ἀποθάνῃ ἐξ ἐξάντλήσεως.

Ὁ γάμος ἐν Ἀδυσιδνίᾳ.—Ἡ Ἀδυσιδνία εἶναι χώρα ὅπου, ἂν ὁ γάμος ἀποδειχθῇ ὡς ἀποτυχὼν, εὐγεῖως δύναται νὰ διαλυθῇ. Οὐδεὶς ὑφίσταται ἐν γένει νομικὸς ἢ θρησκευτικὸς δεσμός. Ὅταν ἀνὴρ ἐπιθυμῇ νὰ συζευχθῇ κόρην ἀπευθύνεται κατ' εὐθείαν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῆς. Αἱ κόραι, ὡς αἱ ἐν πολλαῖς εὐρωπαϊκαῖς χώραις, σπανίως δίδουσι γνώμην ἐν τῷ ζητήματι, τοῦ ἑραστοῦ διευθετοῦντος μετὰ τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἄρρενος συγγενοῦς αὐτῆς τὰ τῆς προικῆς, ἥτις συνίσταται συνήθως ἐκ τινῶν προβάτων ἢ τεμαχίων ὑδάματος καὶ ἐνίοτε χρυσοῦ. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων, ὁ νυμφίος παρουσιάζεται μετὰ τοῦ ἀρίστου τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ μέλλοντος πενθεροῦ αὐτοῦ. Μεγάλη τελεῖται εὐχάγια ἕως ὅτου ἡ νύμφη ἀπαχθῇ ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς, γενικῶς ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ, ἀκολουθοῦντων αὐτοῖς τῶν ἀρρένων συγγενῶν καὶ ἀποτελούντων διὰ τῶν μανδύων αὐτῶν ἐπὶ χάλυμμα πρὸς ἀποτροπὴν τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων ἢ καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ βασιάνου ὀφθαλμοῦ. Ὅπισθεν ἔρχονται πολλὰ κοράσια καὶ παῖδες μεθοδικῶς αἶροντες τοὺς βραχίονας ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ χροτοῦντες τὰς χεῖρας ὑπὸ τὸν μεμετρημένον χρότον κυμβάλων,